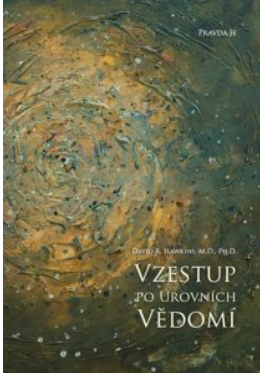

Kapitola 16. Harmonie, Blaženost a Osvícení (úroveň 600 – 699)

Předcházející část: Přehled – Překonání

Vzestup po úrovních vědomí	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2017</p>
	
Přesměrovat a objednat knihu...	

Kapitola 16

Mír, Blaženost a Osvícené poznání

(Úroveň vědomí 600)

Úvod

Stavy osvícení se objeví na úrovni vědomí 600 v důsledku nahrazení lineárního vědomí nelineárním. Toto energetické pole je spojeno se zkušenostmi určenými pojmy jako Transcendence, Osvícení, Blaženost a Boží vědomí. Když je dosaženo tohoto stavu, rozdíl mezi subjektem a objektem mizí, a neexistuje žádné přesně stanovené ohnisko vnímání. Jedinci na této úrovni často opustí svět, protože stav Blaženosti vylučuje běžnou činnost. Někteří však přetrvávají a stávají se duchovními učiteli a jiní pracují anonymně pro zdokonalení lidstva. Někteří se vrátí do světa a stanou se pozoruhodnými génii ve svých oborech a významně přispívají k rozvoji společnosti. Ti, kteří zůstávají v náboženstvích, mohou být nakonec oficiálně označeni jako svatí, i když na této úrovni je formální náboženství nahrazeno čistou spiritualitou, z níž všechna náboženství pochází. V současné době (2006) existuje šest lidí na planetě, kteří mají úroveň vědomí 600 a více (jsou anonymní), tři jsou mezi 600 – 700, jeden na 700 – 800, jeden na 800 – 900, a jeden 900 – 1000.

Vnímání na úrovni 600 a výše se někdy popisuje jako jevy ve zpomaleném filmu, vznášející se v čase a prostoru. Vše je živé, zářivé a neustále tekoucí, rozvíjející se v nádherně koordinovaném evolučním tanci, ve kterém jsou význam a

zdroj ohromující. Toto úžasné odhalení probíhá bez myšlenky nebo pojetí tak, že se v mysli rozhostí nekonečné ticho, které zastavuje vytváření pojmů. Pozorující a pozorované se stává totožným. Pozorovatel se rozpouští a stává se pozorovaným. Vše je propojeno se vším a stává se sjednocenou přítomností, jejíž moc je nekonečná, přesto dokonale pevná.

Velká umělecká díla, hudba a architektura, která mají kalibraci vědomí mezi 600 a 700, nás mohou dočasně povznést k vyšším úrovním vědomí a jsou všeobecně uznávána jako inspirující a nadčasová.

Diskuse

Transcendence z lineárních k nelineárním „doménám“ vědomí má za následek zásadní posun paradigmatu. Na této úrovni není žádné „toto“ nebo samostatná „osoba“, která by byla svědkem přechodu, protože přechod je obsažen sám v sobě, takže „poznávající“ a „poznávané“ jsou totéž. Je to stav nekonečného míru, harmonie, nezaměnitelné přítomnosti Boha, a má odlišný rozměr, než emocionální nebo duševní klid a pohoda.

V tichu nastává všechno samo od sebe, autonomně a spontánně. Zvuk nemá žádný vliv na ticho, které přetrvává i v rámci zvuku. Tento stav je tradičně a historicky označován jako *sat-čit-ananda* (tichá blaženost). Může dojít k zastavení fyziologických funkcí. Neexistuje žádná touha se pohybovat nebo mluvit, a vnitřní Ticho je němé, jako by se zastavilo v bezčasovosti.

Zda tělo i nadále funguje a přežije, nebo ne, je nezajímavé a vlastně bez významu. O tuto otázku není žádný zájem, a je ponechána na řízení Univerza. Pokud jsou karmické sklony v souladu s fyzickým pokračováním, tělo přežije. Pokud tomu tak není, tělo je prostě opuštěno, neboť povstalo ze země a zase se do ní vrací, když už posloužilo účelu ducha.

Přibližně padesát procent lidí, kteří se dostanou na tuto úroveň vědomí, se těla vzdá. Pokud ne, pak fyzické propojení je v souladu s reakcí na vnější svět, který může naléhat na nutnost jídla nebo pití. Zevnitř tam není žádný sklon k ničemu, ani není potřeba komunikovat nebo mluvit.

Přítomnost je sebenaplňující a úplná, jedinečně dokonale měkká a současně mocná. Její podstatou prostupují všechny projevy ze zdroje existence. Vše, co je vidět, vzniká z neprojeveného k projevenému jako stvoření ze zdroje, který je vrozený, všudypřítomný, a mimo chtění.

V Jednotě a Jednosti je vše zároveň vnitřně ve všem ostatním, nikoli ale tak, že by to bylo „stejně“ nebo „jině“. V nekonečném kontextu Veškerenstva se potencialita aktivuje Božským příkazem, běžně známým jako Boží vůle. Termín „vůle“ je však poněkud zavádějící v tom, že předpokládá chtění. Stvoření je vnímáno jako rozvíjení a zjevování projevu nekonečné potenciality Stvoření. Neexistuje tedy žádná dualita, tvůrce a tvorba, Stvořitel a stvoření jsou jedno a totéž.

Všechno, co existuje, je dokonalé a úplné. Tvorba se nepřesouvá z nedokonalosti k dokonalosti, jak se domnívá ego, ale místo toho se pohybuje od dokonalosti k

dokonalosti. Iluze přechodu z nedokonalosti k dokonalosti je výsledek myšlení. Například poupě není nedokonalá rostlina, ale je ideální poupě. Když je napůl otevřené, je to perfektní rozvíjející se květina, a když se zcela otevře, je to dokonalý otevřený květ. A když vybledne, je dokonalá vybledlá květina a pak se stane dokonalou zvadlou rostlinou, která se pak stává naprosto nečinná. Každý stav je tedy dokonalý v každém svém projevu jakožto vznik a směřování evoluce Stvoření. To znamená, že iluze „proměny“ se nahrazuje svědectvím procesu projevené skutečnosti potenciality (přechod, nástup, rozvinutí, metamorfóza).

Bez zasahování mentálních interpretací, je dokonalost Všeho, co existuje, dokládána jeho vnitřní krásou, která je transformovaným fyzickým projevem jeho dokonalosti. Bez úpravy a třídění, které vyzařuje pouze z lineární mysli, je všechno viděno jako stejně nádherné. To, co svět ignoruje jako plevel, je stejně krásné jako květiny. Vše je v přírodě rovnocenné, bez hodnocení, a vše má stejný význam. Vše je projevem božství jako Stvoření, vše je stejně posvátné a svaté.

Stejně jako vše, i tělo je také autonomní a pohybuje se podle sebe. Na úrovni 600 neexistuje příčinné volní ohnisko, jako je například osobní já, nebo „Já“, které by mohlo být představováno jako původce akce, nebo jako „rozhodovatel“.

Dynamika stavu míru a osvíceného poznání (illumination)

V běžném životě ego prohlašuje, že je autorem akcí. Toto egoistické tvrzení, vnímané jako vnitřní realita, je klam založený na nerozpoznané funkci ega, a sice že si ego vše okamžitě upravuje. Tento jev nastává 1 / 10.000 sekundy poté, co skutečně došlo k fenoménu. Nejlepší analogie pro tuto funkci ega, jak již bylo uvedeno dříve, je funkce „tape – monitor“ na magnetofonu. Ta spočívá v tom, že okamžitě dovoluje poslouchat to, co nahráváte. Dochází k tomu ale ve skutečnosti o zlomek vteřiny později. Proto člověk neslyší zdroj, ale nahrávku s miniaturním zpožděním. Toto zpoždění je vlastní každému egu při prožívání běžného života, takže mysl nepociťuje realitu, ale její zpožděné okamžité přehrávání přes obrazovku vnímání. Na úrovni 600 toto zpoždění mizí a spolu s ním zdání „tohoto“ nebo „tamtoho“, protože bez zpoždění vzniklého zpracováním ega jsou „toto“ i „tamto“ spojena do jednoty, která není uměle rozdělena. Bez vnitřní stínící pozice ega jsou jevy zakoušeny přímo ane přes iluzi diváka.

Jednota s jevy místo oddělení od nich vede ke zkušenostem plnosti přítomnosti, vyjádřené ve všem. Vše, co existuje, není jen pasivně „tam“, a prezentuje se jako kvalita realizace své existence, spíše než úmyslným záměrem. To znamená, že vesmír je dar dokonalé krásy, který vyzařuje božské Radiance. Tento fenomén by mohl být popsán jako veškerý zpomalený pohyb.

Jevy, pohyb a akce, které dříve připisovalo ego sobě, jsou nyní viděny jako autonomní, bez konkrétního zaměření na původ, jakož i nezávislé na „já“. Místo toho pocit „jáství“ expanduje na všezahrnující úroveň, která je více prvotní, všeobsahující a rovnou je Podstatou, nikoli oddělenou identitou. V důsledku toho rovněž mizí toto vnímání vztahu, protože se jedná o mentální konstrukci týkající se vnímání oddělenosti, která je nahrazena vědomím o nelineární všeobsažnosti. Tak, když není zapotřebí vysvětlovat vnímanou oddělenost, pojem vztahu ztrácí

mysl a je nepoužitelný. Já nemá „vztah“ se světem, protože Existence je jeho nedělitelnou Podstatou. (Analogicky, věda odhalila, že neexistuje žádný zjistitelný „střed“ vesmíru.)

Ačkoli databanka paměti zůstane k dispozici, její hodnotou je schopnost pro popis skutečností, která umožňuje pokračování tělesné funkce, pokud je to karmická volba. Tělo, jak se pak zdá, pracuje na principu zhruba srovnatelným s hybností. Jak již bylo popsáno v předchozích pracích, je to jako „hračka karmického větru“, který následuje svou vlastní cestu.

Transformace na úrovni 600 a více prohlubuje rozpuštění narcistického jádra ega, které mylně předpokládá, že je suverénní, a proto prvotní původce a autor vůle. Tento závěr je zahrnut ve významu pojmu „egocentrický“. To znamená, že jádrem ega je jeho základní předpoklad, kterým se identifikuje jako primární zdroj existence, jednání a rozhodování, a tak si uzurpuje suverenitu božství. Tento primitivní předpoklad se otevřeně zobrazuje v patologickém stavu, který se nazývá „maligní spasitelský narcismus“, v němž se jádro ega skutečně uctívá. V historii bylo toto sebezbožštění otevřeně vyjádřeno v dobách římských císařů, kteří oznámili, že jsou doslova Bohem, až po současné světové lídry, kteří vykazují grandiózní a všemohoucí nabubřelost ega. (Syndrom *maligního mesiášského narcismu* [kal. 30], je podrobně popsán v kapitole 15 *Pravda vs. faleš*).

Překračování úrovně 600

Z hlediska běžných pojmů a vzdělání by se mohlo zdát, že stav Blaženosti by měl být konečný stav. Při pohledu na to z hlediska samotného ega, je to přesně ono. Pryč jsou úzkosti, předvídavost, lítost, atrakce, nebo touhy. Pryč jsou také pravidla, cíle, procesy a podmínky, které musí být splněny, nebo dokončené či budoucí role. Na této úrovni je zde každá osoba samostatná a není s kým se potýkat. Vše se vyskytuje bez námahy a spontánně a pouze přesně prezentuje samo o sobě své kvality. Podobně „kvality“, které jsou popisované vnímáním, zmizí. Všechno je prostě takové, jaké je, bez přívlastků. Mysl existuje stále, ale je tichá, protože je bez předmětů nebo objektů a bez herců, nejsou nutná slovesa, není třeba adjektiv. Navíc je zde úbytek vůle, protože zde nejsou žádná rozhodnutí, která mají být provedena, a vše se vyvíjí spontánně i samostatně jako výraz evoluce Stvoření.

Co zůstane po rozpuštění těchto funkcí ega, je vědomí, ale v nepřítomnosti pozorovatele – zůstane jen vědomí samo o sobě. Již nepotřebuje zpracovávat skutečnosti, protože možnosti již nejsou od sebe odděleny lineárními vlastnostmi. Proto není nutné zvolit nebo zvážit výhody či nevýhody. Informace je dostačující sama o sobě, a tím je akce autonomní. Rozhodování už není nutné, protože shoda nahradí vztah nebo možnosti. Zároveň, protože není „konající“, „neděje“ se nic, co by ke svému zakoušení vyžadovalo projekci omezeného pohledu a doprovodné zpracování myslí.

S vymizením zakoušení času zmizí následnost, tedy neexistuje žádné „před“ a „potom“. Harmonie Jednoty Souladu je evoluční stejně jako když se potencialita vyjadřuje projevem, jen bez záměru. Nejlepší analogie jsou pohyby vesmíru, které

jsou harmonické s celkem. Gravitace patří do stvoření a její pole je „souběžné“, a ne „kauzální“ nebo „následné“, což jsou pojmy, které představují duševní průzkumné hypotetické konstrukty. Shoda je výrazem božské jednoty a harmonie, které se projeví při transcendenci dualistického rozdělení Descartova z *res interna (cogitans)* a *res extensa (vně)* / (svět tak, jak je). V integrované Jednotě neexistuje samostatné „to“ způsobující samostatné „něco“.

Překonat úroveň 600 vyžaduje přestat se identifikovat s rolí pozorovatele, která je skutečně autonomní kvalita spojená s vědomím sebe samého. V hluboké meditaci se ukáže, že člověk se s touto rolí nevědomky identifikoval, což vyžaduje její odmítnutí.

Hlavní překážkou pro dosažení ještě vyšších úrovní osvícení je spokojenost, radost, a nevědomé připoutání se ke stavu Blaženosti. Kromě toho je Blaženost vnímána jako dokončení a úplnost. Pak vyvstává vědění, že dokonce i to, jak znamenitý stav to může být, má být odevzdán Bohu. S jeho kapitulací vznikne dosud nepředstavitelné, ještě více expanzivní paradigma.

Kalibrační hladiny některých učitelů a spisů v úrovni 600

Učitelé	Spisy
Abhinavagupta 655 Aurobindo 605 Karmapa 630 Kašyapy 695 Magdeburg 640 Muktananda 655 Satchidananda 605 Towles, J. 640 Lao-c 610 Vivekananda 610	Abhinavagupta 655 Kurz zázraků (sešit) 600 Hagada 645 Genesis (Lamsa Bible) 660 Evangelium svatého Lukáše 699 Evangelium svatého Tomáše 660 Kabala 605 Učení Lao-c 610 Midrash 665 Mishneh 665 Nový zákon (King James) 640 Žalmy (Lamsa Bible) 650 Vijnana Bhairava 635

Následující část: Kapitola 17: Povědomí o „Já“ (úroveň 700 – 849)